

venerunt igitur in principio inchoationis hujus Domûs Scheut pro divino officio celebrando sex Monachi cum uno Converso et duobus Donatis. Patres commissary in principio aliquem pro Rectore non constituerunt eo quod ad instantiam oppidi scripsisset ad Cartusiam pro D^o Henrico de Loe habendo.

de dictis sex Monachis ordinaverunt D. Arnoldum kaerman prof Capellae in Vicarium. D. Gasparum van der Stockt prof D. Capellae in sacristam, D. Nicolaum de Haerlem prof D. Antverpiae in procuratorem, D. Cornelium Block de Tolnis prof D. Diestensis et D. Petrum de Casleto prof D. Sylvae S Martini in Cantores et D. Joannem de Blisiâ prof D. Leodij in infirmarium.

Mense Septembri hujus anni nuntius redijt ex Cartusiâ qui obedientiam detulit D^o Henrico de Loe Priori Capellae ut regimen susciperet novellae plantationis Bruxellensis qui hactenus ignoraverat sibi fabam cudi.

Conventus Capellae elegit sibi in Priorem D^o Arnoldum kaerman qui fuerat missus ad D^m in Scheut Vicarius, in cujus Locum ibi Vicarius missus est D. Joannes Balen prof^s Capellae de quo infra. Anno 1458 D. Henricus de Loe Rector D. in Scheut ivit ad Capitulum generale in quo haec nova Domus incorporata fuit in ordine, et ille Prior ejus factus.

Anno 1459 in generali Capitulo D. Henricus absolutus fuit ab officio Convisitatoris (propter negotia Domûs novae ait Wallius) et Convisitator factus D. Joannes Versaren prof D. Gandensis Prior Amsteledamensis.

de hoc venerabili Patre scribunt Dorlandus, Raissius et alij quod Prior in Scheut cum esset, ut aspernator honoris propriij Equum ob paupertatem habere non posset, exiens ad negotia domûs, asinum Pater humilis equitabat. neque erubuit per medium Bruxellense oppidum, pueris plateatim ipsum insequentibus et subsannantibus sic incedere. hinc plurimi Civium hâc humilitate aedificati, plurimi vero qui phaleratis libenter vectabantur equis confusi sunt: omnes tamen rogabant eum ne amplius sic cum asino civitatem introiret, metuentes ne ob puerorum irridentium nequitiam, ignominia plagisque afficeretur. Cum autem in illâ Domo 19 circiter annis laudabiliter sic praefuisset ut Rector et Prior, auxilio D. Arnoldi kaerman Visitatoris, impetravit a Capitulo generali misericordiam et reversus est ad hanc suae professionis Domum.

In Charta Capli gts anni 1475 sic habetur: Priori D nostra

Dna de gratiâ propè Bruxellam, senio jam et debilitate confracto et confecto tamquam bene merito quia longo tempore ordini servivit, ad suam magnam instantiam fit misericordia, et remittimus Convertui electionem novi Prioris. addit Wallius: magnam instantiam fecerunt conventuales Bruxellenses ut saltem Prior absolutus remaneret in illâ Domo, sed nihil profecerunt, propter desiderium quod habuit ad solitudinem Cellam et Domum propriam, profectus est cum Visitoribus ad Domum Capellae, ibi intrans et exiens Cellam, ut verus et bonus Cellita et simplex monachus se gessit, primus et ultimus in Divinis.

Defuncto D. Laurentio de Musschezele vicaris hujus Domûs in profesto S. Barbarae anno 1477, D. Henricus de Loe iteram vicarium suscepit et in officio illo perseveravit ad mortem usque sive felicem transitum ad alteram vitam uti speramus. erat tunc annorum circiter 75 ex quibus 40 in ordine laudabiliter explevit. Anno 1481. vide infra in morte ejus quid acciderit cum Priore suo D^o Arnolde kaerman.

Cum esset D. Henricus de Loe (inquit D. Raissius) divinâ ferè rerum omnium cognitione supereminens, quinquagenas duas priores sed et tertiae Psalmos aliquot dulcisonoris fidibus insigniter instauravit latentia Psalmorum mella, tectamque melos vario interpretationis genere in lucem producens. In Aristotelis etiam Philosophorum Principis Libros ad Nicomachum praestabiles maximeque oportunos imo et necessarios, institutiones bene beateque vivendi continentes operosissimè commentatus est. Sermones insuper laudatissimos quos mysteria Scripturarum aperiens, cordis intima movens, magno animarum fructu, impigre declamaverat, ab oblivionis injuriâ liberavit: eos ad posteriorum usum docte copiosèque scribens, sed et alia non pauca.

D. Joannes Petri vel Peeters de Delft monachus prof^s hujus Domûs, ante ingressum ordinis sacerdos saecularis valde notabilis qui et multa tam in Libris quam alyis rebus contulit huic Domui. Vicarius per aliquod tempus et anno uno Prior Domûs Ziriczeae. Valde devotè et humiliter postquam in Religione vixisset obijt hic anno 1449, 13^a die Junij.

(1714) Dh 11 154

D. Egidius de Bapalmis monachus prof^s hujus Domûs Cognatus D Joannes de Atrebato hujus Domûs quondam Prioris qui cum ad ordinem recepit. fuit hic etiam aliquo tempore Procurator. hic scripsit valde multos Libros praecipui parvos, et aliquos

(580) Dh 17 044

magnum de Libris S. Thomae, Missale unum et tria Gradualia et notulavit unum magnum antiphonarium et alia varia scripsit. qui postquam circiter in ordine vixisset 40 annis; obijt in die S.S. Innocentium vel 28 decembris anno 1454.

D. Raso Wiels alias keyser Alostanus, monachus prof hujus Domûs, de quo quidem invenimus in Libris Procuraturae quaedam hinc inde sparsa sed quae minoris sunt momenti. de eo autem Raissius in auctario suo ad natales sanctorum Belgy 7 septembris scribit sequentia ex Chronico Capellae:
de Beato Rasone Cesario Cartusiano. Capellae Transitus Beati Rasonis Cesarij ejusdem Domûs professi. Hic Alostensis erat et ad ordinem a Laurentio Masschezelio (sancto viro de quo supra) susceptus a quo etiam plurimum dilectus fuit propter sanctitatem. Erat sacerdos ante ordinis ingressum, habuitque prius in matrimonio filiam quae postea facta est mater sororum in Syon + juxta Aldenardum. Annis 20 ordinem tenuit, nunquam ad dexteram vel ad sinistramgens, erat justus et timoratus valde et calore devotionis succensus, et perpetuus B^{mae} Virginis amator, quam semper in ore semper in corde gestabat. in ea tota qua erat voluptas totae suae deliciae. per hanc innumeras consolationes copiosumque munus gratiae adeptus est. Vitae suae integrum tempus quod in Conventu exegit, sacrae orationi vigilijs, lachrymis, meditationibus quibus carnis incentiva mabat et mentem saepe coelestibus secretis inserebat, insumpsit. ad cujus agonem Dei genitrix Maria dignanter accurrit et suum dilectum prompta revisens, magnum illi in extremis laboribus auxilium et solatij beneficium impendit. aderant etiam nonnulla probabilia indicia praesentis virginis, propter signum quoddam reverentiae quod fecit detegens caput, suum et ex hilari claroque vultu morientis et ex infusâ repentè in mentibus adstantium reverentiâ et amore quibus ad dulcissimam caeli Reginam movebantur. Sub hoc articulo ille animam exhalans in sinum B^{mae} Virginis patronae suae laetus superna conscendit anno 1459 septembris septimâ, in profesto nativitatis ejusdem B^{mae} Virginis Mariae. Fratres haec videntes laudibus magnis Deum extulere et aedificati plurimum cum gaudio ad Cellas rediere. addit Chronicon nostrum scriptum a Vl. P.D^o Arnoldo Beeltrisen de quo infrâ: Hic fuit Magister meus in ordine postquam primus Magister meus D. Joannes Balen fuit missus ad Domum Bruxellae noviter inhabitatae. etiam fuit Magister fratrum Antonij Moens de Lovanio et Joannis Gillaert de Ste Audomaro qui anno eodem quo ego fuerunt recepti scilicet 1456. Scripsit unum Missale

(2575) h n 211

in cujus primâ pagina V. Prior anno 1451 depingi fecit imaginem Crucifixi Domini, quae constitit 24 solid.

D. Arnoldus Biels de Diest, monachus prof^s hujus Domûs circà annum 1423, receptus a D^o Joanne de Atrebato fuit Sacrista et Procurator hujus Domûs, et scripsit Libros multos in hâc domo scilicet speculum historiale in 4° voluminibus, Pantheologiam totam in uno volumine, secundam 2de S. Thomae super Isaïam, Libros Fulgentij et^a in eodem, summam Pysanam som super 12 Prophaetas, et duo fere volumina de Postillâ Nicolai de Lirâ super antiquum Testamentum. obyt senior in hâc Domo 24^a Junij 1463.

(222) U M 016

D. Gerardus Haghen de Breda, dictus parvus, monachus professus hujus Domûs. receptus in ordine a D^o. Joanne de Atrebato circà finem vitae ejus A^o 1429. Vir instar Zachei staturâ pusillus sed virtutibus et scientiâ admodum magnus. de cujus eximij virtutum ornamentis (verba sunt Bibliothecae Cartusianae Petrei) consule Bostium et Dorlandum, nos enim unico Sutoris contenti testimonio caeteros hoc loco missos faciemus. haec autem verba ejus: Gerardus de Breda multa sacrarum literarum eruditione mirandus, vitae sanctimoniâ praeclarus, dulcis eloquio, sententys plenus, tum ore tum calamo cunctis opem ferre studuit. Singulos namque ut potuit, adhortatus est ad bene, graviter, castigateque vivendum, ad contemnenda fragilis fortunae bona, ad virtutes amulandas ad superna denique bona jugiter expetenda. Scripsit praeter alia multa Vitam Domini nostri Jesu Christi insigni Rithmo. de sacro quoque altaris sacramento suaviter complura est modulatus. necnon et super Psalmo 67° qui incipit Exurgat Deus et dissipentur inimici ejus, nobilem edidit Tractatum. Porrò alium quoque conscripsit librum quem vocant (inquit Dorlandus) Beati misericordes. quim et Joannes Bunderius affirmat illum de Religiosorum professione nonnulla esse commentatum, necnon et de septem Horis canonicis quae manuscripta alibi adservari ait. hactenus Petraeus. Habemus in hâc Domo M.S. ejus sive Tractatum inscriptum Generali ordinis Divi Francisci quem vocat stabilitionem puerilem, in quo defendit ordinem Cartusiensem contra illum rodentes. obyt autem 17^a Aprilis 1465. ut vixerat.

[784] h 11079

D. Alardus de Schoonhoviâ Hollandiae oppido, monachus professus hujus Domûs, ante ingressum ordinis monachus ordinis Cisterciensis in Frisiâ et verosimiliter abbatiae apud Bolswaert dictae Oldeclooster in quo sepultus fuit Wilhelmus 4° Hollandiae et Hanoniae comes a frisonibus in bello occisus anno 1345. Alardus hic vel ut praedicti ordinis membrum vel a suo Conventu delegatus interfuit Concilio Constantiensi causâ Schismatis tollendi quod 30 annis pias Fidelium mentes male vexaverat, dum Cardinalium discordia plures in eodem tempore personas in Romanos Pontifices eligeret. inceptum est Concilium hoc A° 1414 et finitum 1418. Receptus est hic ad ordinem nostrum a D° Joanne de Atrebatho qui suprâ, anno 1429 et dui fuit Magister Novitiorum Vir anxiae conscientiae. Ante mortem ferè annis duobus caepit aegrotare et laborare malo cruris ex quo verosimiliter est mortuus postquam fuisset in ordine plusquam 40 annis obyt autem in hâc Domo 28 may 1469.

✓ (67) Ch. Moos

D. Wilhelmus Apsel Bredanus monachus prof^s hujus D^s receptus a D° Joanne de Atrebato sed professus sub D° Joanne de Montignies Prioribus qui supra, A° 1431. Illustrissimi hujus Viri mentionem facit R.P. Arnoldus Bossius Carmelita Gandensis in suo opusculo de Viris Illustribus Cartusianae familiae, unde Chronicon nostrum, Dorlandum, Raissium et alios qui de hoc scribunt praetereundo, hic ponam quae ille scribit. Guilielmus cognomento Apselius patriâ Bredanus, ex professo D Capellae B.M. propè Angiam (per Cartam Capituli A° 1462 factus Prior Brugis, sed in Visitatione A° 1465 ad suam instantiam absolutus) Vir alto sanguine natus, devotione operosâ se totum exhibuit cultorem virtutis et nimio perè hostem carnis. Scivit enim continentiam optimam esse balsami speciem, quae corpus a corruptionis injuriâ conservat. Calamum quoque strenuè crebriusque movit, ut perquam multis proficere posset, sacrae scripturae verba passim et ubique et artificiosè contexens. Inter alia verò complura Tractatum elegantissimum ad semper candidam caeli Reginam, nostras omnium delicias Mariam, more condidit oratorio, secundum omnes Rhetoricae Ciceronis tam verborum quam sententiarum colores. Hugoni quoque de Vercondis, Trajectensi monacho Vallis gratiae filio in Christo chârô, dicavit opusculum luculentum De verâ pace, Craesi divitijs longe praeferendâ. Insuper ad Charissimum sibi Priorem Carmelitarum tunc propè Angiam, doctum devotumque Patrem, Tractatum versu eleganti super oratione Dominicâ pro Placentâ paschali misit. Sed et Epistolarum sententiosarum et elegantium libros admodum multos scripsit: quorum unus ad Christo dicatam virginem, genere moribus, litteraturâ perinsignem mariam de Oßs, charissimam sibi ex sorore neptem, Throni S. Mariae in Teneramundâ

(885) Ch. Moos

sacri ordinis S. Brigittae abatissam primam: cui etiam dicavit opera plura. Speculum quoque composuit super nomine suo, novem et decem capitulis divisum; nedum sibi sed et singulis qui in eo se speculari voluerint, maximè profuturum. Item de Officio Marthae Libellum. Dialogum quoque jucundum et utilem; ubi ipse veluti Pater tanquam filiae spiritali, de multis eruditissimè loquitur. Divi proinde abbatis aegidij vitam Rithmo dulcisono perbelle concinuit. Reliqua que complura nec sale vacua neque lepore, tam prosa quam diversà generis carmine divino et plusquam castalis fonte epoto, harmonicâ quidam dulcedine composuit, acenimi sui ingenij mirandum acumen lucidè contestantia: sicut enim aurum ex mediâ arabîâ et ex ultimis orientis partibus petitum, necnon et gemmas altaria Christi non respuunt; ita quicquid facundissima olim gentilitas ad orationis fulgorem congressit, in lucem et decoramentum nostrae pietatis accomodandum censuit. prophana itaque etiam aliquando legens, sacra cogitavit, et divina ex humanis undique comparavit: quem musae sacrae a puero in antris educaverunt suis. Anno autem 1471, quintâ Augusti luci huic vel potius caligini in domo suae professionis faeliciter et laetè valedixit: mihi cum divo Paulo inquiens, vivere Christus est et mori lucrum. Ejus autem est mortem timere qui ad Christum nolit ire. quis non ad laetitiam venire festinet? quis non tristitiâ carere optet? mori timeat qui ad secundam mortem de hâc morte transibit. Mori timeat quem de saeculo recedentem perennibus paenis aeterna flamma torquebit. Mori denique timeat cui hoc solùm vitâ longiore confertur, ut cruciatus ejus et gemitus interim differatur. Porrò,

Non timeant quibus est aliud post funera, longè
nobilius vitae genus immortalis Olympi.

Nota D. Simon Hantsaert professus et aliàs sacrista Domûs Capellae, obiit Prior Domûs S^{tae} Aldegundis propè S. Audomarum aliàs Visitator Provinciae Picardiae propinquioris. hunc his verbis habet Carta Capituli nostri generalis quae est Leody de anno 1471 nostra autem Carta hujus anni ostendit illius Cartae Leodiensis defectum; ponitque primo istum Symonem Visitatorem, et tunc habet D^o Capelle monachum profess: ejusdem D. Sⁱ Audomari professum et sacristam. haec ergo hic super flua.

D. Cornelius de Pascuis Bruxellensis monachus professus hujus Domûs A^o 1457. Hic filius erat Magistri Rogerij de Pascuis egregy isto tempore Pictoris. ante ordinis ingressum fuerat noster Cornelius Magister Artium promotus Lovany in Porco. obyt aetalis 48 annorum 6^a octobris 1473. ex parte ejus habuimus a Parentibus ejus plusquam 500 Coronas.

(1533) Ch No 40

D. Joannes Knibber Angiensis monachus professus hujus Domûs, receptus initio anni 1455, antea Sacerdos Saecularis et Capellanus in Hovis. hic est qui tempore sui novitiatus de aliquâ re consuluit D^m Carlerium Decanum Cameracensem; cujus et responsum exstat in ejus Sportâ fragmentorum. Doctus erat ille vir, quod videre est ex ejus pulcherrimâ Epistolâ M.S. missâ fratri suo D. Nichasio Knibber Religioso Viridis Vallis facto Pastore ad S. Trudonem propè Brugas, cujus copia est in Lib: M.S. Bibliothecae Prioris in hac Domo B. signato. Reprehensus autem fuit in Carta Capituli noi glis A^o 1463 his verbis: scripturis incultis D. Joann knibber monachi dictae Domûs (Capellae) D. Prior Gandavi respondebit ad partem in Visitatione dictae Domûs quae de proximo est visitanda. Obyt aetatis nondum quinquagesimo ex quibus 18 circiter vixerat in ordine 24 octobris 1473.

V (2629) Ch. A. 142

D. Arnoldus Pouwels de Monte S^a Gertrudis, monach^s prof^s hujus Domûs, receptus a D Joanne Atre batho Priore qui supra circa finem vitae ejus. de hoc Insignissimo viro scribimus sequentia ex Raissio ad 2^m Juny. et ex Dorlando fol 455. Capellae dormitio venerandi Arnoldi a Gertrudis bergâ Cartusiani. quondam vicarij et Procuratoris dictae Domûs. Vir fuit ob praeclaras animi dotes et virtutes quae in eo relucebant multum venerandus. Primo Vicarius (a V.P. Gerardo Naghel Priore anno 1437) deinde a D^o Laurentio Musschezelio Priore Procurator constitutus quatuor et viginti annis ita munus illud laudabiliter exercuit ut in hodiernum usque diem, sua illic laudum praeconia perseverent. vivebat in hoc officio virtute non facile omnibus imitabili, nunc Marthae nunc Mariae vicissim otium negotiumque consecrans et in extremis curis sabbatum mentis custodiens. tandem ab illo officio absolutus (circa annum 1465) fuit in Cellâs circiter 11 annis et Magister Novitiorum. hic tantae scribitur mansuetudinis et lenitatis fuisse: ut sibi similem conventus ille viderit neminem; cujus pietatis atque humanitatis industriâ factum est, ut ab omnibus loco parentis suavissimi et coleretur et amaretur. Valde dilectus (dicit Chronicon nostrum) ab omnibus intus et foris. Obyt autem 2^a Junij 1474.

(254) Ch. 1706

D. Geralmus Zuarebbe Lovaniensis monachus hujus Dom. professus circa ann 1445, et anno 1447 factus Sacerdos. invenimus quod de mosa venerit ad Domum Leody anno 1453, quodque Priore Leodiensi solverimus pro vestibus quas pro illo fieri fecerat pro pellibus pellicei et^a 12 ll 12 Den. quodque anno 1455 missus inde fuerit ad Domum montis Dei cujus et itineris expensae a

(761) Ch. 17069

nobis, solutae fuerint in Catalogo professorum hujus Domûs anno 1456 scripto habetur nomen ejus et quod obierit in normanniâ circa ann 1469. alia de illo hactenus non invenimus.

D. Hugo Bloot Delphensis monachus prof hujus D. ad ordinem receptus a D. Laurentio de Musschezele Priore qui supra cum esset Religiosus Benedictinus professus celeberrimae abbatiae in Egmonda in Hollandiâ prope Alemarum, et in eâ Prior. postquam hic aliquot annis fuisset in ordine, per Cartam Capituli nostri generalis anno 1455 institutus est Prior Domûs Montis Dei, quod fuit duobus tantum annis nam anno 1457 huc redijt. Subjungam ea quae scribunt de illo et Dorlandus et Raissius: Vir inquit fuit valde timoratus et bonus : cujus vita omnis, erat forma virtutis. de hoc praeter alia mihi scriptum est, quod prae caeteris virtus in eo floruerit paupertatis, pro quâ solâ (ut apprehenderet) a sedibus regalibus Dei filius noscitur descendisse. hic Hugo tam ardens erat paupertatis amator, ut vix sellam, vix operculum, vix vel brevem supellectilem visus sit possidere, ita voluit omnia in usus pauperum erogare. Ante mortem per 10 annos vixit caecus, quam calamitatem tam mansueti animo pertulit ut alterum Tobiam existimares : noverat enim damnum externi luminis, interioris hominis visu splendidiore vir sapiens compensare, hic sancto fine potitus quievit in pace postquam in hoc nro ordine fuisset 30 annis Vir grandaevus 11 septemb^s 1474. ejus Proximi fuerunt hujus Domûs nostrae Benefactores.

(1144) 6h 17094

D. Jacobus de Heutere Delphensis monachus prof^s hujus Domûs receptus judicio Chronici nostri a V.P.D Gerardo Naghel Priore qui supra, qui Prior factus A° 1434 absolutus est A° 1437. ergo receptus intra illos annos; Hic tempore sui novitiatus exijt pro rebus suis temporalibus disponendis, sed dispositis illis redijt et iterum per annum integrum fuit novitis. Circâ annum 1448 hinc missus fuit ad Domum Monialium nostrarum propè Brugas nescitur ad quod officium; sed Carta Capituli nri generalis anni 1454 articulo Brugis habet sequens : Ex D Jacobus de heutere prof D. capellae per ordinem dudum missus ad Dm Brugis, pro laudabilibus suis laboribus sex annis peractis, habeat optionem ibidem profitendi, vel ad Domum professionis suae redeundi. elegit primum ut videmus ex Cartâ Capli nri gls anni 1475, et secundam professionem fecit apud nostras moniales, in quâ Domo obyt 22 octobris 1474.

(1253) 6h 17110

D. Joannes Theodorici vel Diericx Delphensis monachus professus hujus Domûs, receptus a D^o Gerardo Naghel Priore qui supra pariter Delphensi. Majora de hoc Venerabili Viro referre non valemus quam de eo in suis Libris scripto reliquerunt et Dorlandus et Raissius, et sunt sequentia : 27ª Augusti 1475 Capellae propè Angiam Dormitio Joannis Theodorici ibidem Cartusiani, qui ante ordinis ingressum fuit Magister Artium Coloniae, rexitque Scholas. receptus verò fuit ad ordinem a Gerardo Naghel quem imitatus est abstinentijs rigorosis. in religione vixit annis quadraginta in magnâ simplicitate paritate et rigorositate sacri Instituti, tam sollicitus oris sui custos, ut otiosum verbum strictissimè devitarit. Erat sibi rigorosus, rigidus, durus, asper, in arctissimâ sobrietate transigens vitam. Insuper et multum humilis et submissus in suis oculis sibi que ipsi vilescens. amabat Deum et proximum ardente chartate. erat devotus, sanctus, timoratus, non volatili quodam et instabili spiritu, sed omnibus diebus vitae suae. Tempus numquam sine fructu elabi patiebatur : vel enim orabat vel legebat vel lecta docebat, vel certè in opere aliquo manuali sese exercebat. erat potens in abstinentijs et vigilijs et in disciplinâ regulari exercitatissimus. erat vir famâ celebris sed coram Deo mentis celebrior multò. ejus conversatio ita erat omnibus approbata, ut cum miro modo cuncti diligerent, colerent, admirarentur. de quo Provinciales Cartusiani hoc palàm pronuntiabant: si est hoc nostro tempore verus quispiam Cartusianus, haud dubium quin iste talis sit. Hoc de illo narrari solet, quod omni loco ferè ac tempore mentem erectam ad superna gestabat. Nam in signum hujus rei, oculos, clausos tamen, ad caelum levabat, manus jungebat, et totius corporis compositione palàm dabat intelligi, illic se mente persari, quo manus et faciem erigebat. erat ei istud quotidianum et familiare et plerumque sic a semetipso raptus stabat, ut nesciret quid ageret vel ubi esset. hinc interdum privatim celebrans, levatâ voce Praefationem canebat, vel simile quid agebat extrâ se ductus, nesciens quid actitaret. ebrius enim amore divino, carnis sensum plerumque perdebat. Post exactas matutinarum vigilijs quae apud Cartusianos prolixae admodum sunt, nunquam se sopori tradebat; nisi gravis fortè illum compulsisset infirmitas: sed pervigil in Dei audibus perseverans, integrum fertur Psalterium sapè cecinisse. His ardius laboribus licet semper esset intentus, gravi tamen se abstinentiâ macerabat, panem arctum capiens et aquam brevem. Nam ferijs secundis et quartis potagium solum, cervisiamque gustabat : ad sextis ferijs semper panem sumebat et salem, fontemque libabat. Cupiebant illum Patres Visitatores ad communem escam fra-

(1447) Ch. M. 126

trum traducere, quibus supplicabat dicens: "Sinite me Patres, sinite precor hunc vivendi morem tenere, quem mihi per annos jam quadraginta non sine ingenti labore in consuetudinem traxi, essetque mihi insuper molestum, eum victum assumere qui in longam abyt dissuetudinem.

Addit Chronicum nostrum quod impeditioris linguae erat. et Dorlandus: possent (inquit) multa ad huc praeclara de eo narrari nisi aly avocarent quos etiam enumerando censeo. diligens erat (addit Chronicon) in scribendis et ligandis Libris: quod verum opus et sanctum, tunc temporis Cartusianorum erat.

D. Joannes Delidius dictus Baelen, monachus professus hujus Domûs, ante Magister Artium promotus in porco, cum D^o Arnolde kaerman possea hujus D. Priore de quo infrà. receptus a V P. D. Laurentio Musscheselid hujus D Priore circa añ 1440 Hic ita se gessit in ordine, ut anno 1448 per Cartam Capituli gls creatus sit Prior Domûs Portûs Salutis propè Amstelodamum. Anno autem 1454 Domum reversus, factus est Magister Novitiorum. deinde initiatà Domo in Scheut propè Bruxellas primus ad eam Vicarius missus est D Arnoldus kaerman prof^s hujus Dom qui cum brevi spatio post electus esset Prior hujus D. Capellae, anno 1456 D Joannes Baelen missus est in Scheut secundus Vicarius post festum S. Michaelis. et ex vicario ibidem circa festum B^a Mariae Magdalenaë a Conventualibus Domûs in Zeelhem electus est illorum Prior A^o 1459. ubi Prior fuit ferè per 10 annos, quo tempore multas Eleëmosinas contulit Domui Scheutensi. Exinde absolutus quia podagricus esse caepit, ad hanc suae professionis Domum est reversus ubi laudabiliter et gratiose vitam finivit 21 Octobris 1475. addit Chronicon Capellae: Hic fuit valde dulcis et modestus, morigeratus, mansuetus et religiosus, et bene ab omnibus dilectus.

(1382) Ch 07 118

D. Nicolaus Tants Lovaniensis monachus prof^s hujus D. receptus in ordine a V.P.D. Arnolde kaerman Priore circa annum 1463. antè fuerat Magister Artium Lovanij promotus ~~eum eodem P Arnolde kaerman~~, cantavit primam suam missam ferià 4 Paschae A^o 1464 die obitûs avuneuti sui D Gerardi de Breda de quo supra rexerat etiam scholas in diversis locis. postquam fuisset 14 annis in ordine obyt aetatis 63°, et 17 January 1477

(2283) Ch 07 197

D. Arnoldus kaerman monachus prof huj D^s antè sacerdos saecularis et Magister Artium promotus in Porco, receptus a V.P. D^o Henrico de Loe 13 Juny 1449. Hic iterum relic-
 tis omnibus alys quae de eo leguntur, deseribam quae habet de illo
 Dorlandus et praeciquè Raissius ad 12 februarij. Capellae ait jux-
 ta Angiam, Deposito Venerabilis Arnoldi kaerman ibidem Prioris,
 ac principalis hujus Provinciae Visitoris. Hic ante ordinis in-
 gressum fuit Magister Artium Lovanij promotus in Paedagogio Por-
 censi et rexit Scholas Gerardi montibus. posthaec aliquot annis
 sacerdos saecularis fuit et sacellanus S^{ti} Georgij; vir maturus et
 severus, castus, bonae famae et magnae reverentiae in saeculo. Anno
 verò 1449 ordinem Cartusianorum intravit et a V. Henrico Loënio
 Priore qui etiam fuerat ejus Magister in Porco, receptus fuit.
 postquam verò aliquot annis in ordine fuisset et laudabiliter se gessisset
 initiata est Domus in Scheut propè Bruxellas, ad quam missus fuit
 primus vicarius circa nativitatem B^a Virginis anno 1456, sed cum
 ibidem auctoritate Capituli generalis ad supplicationem magistratùs
 Bruxellensis praefatus Henricus de Loe Prior hujus D. Capellae est
 institutus brevi post Rector, Arnoldus canonicà electione median-
 te factus est Prior Capellae suae professionis in professo S. Michaelis
 eodem anno. quod officium strenuè administravit plusquam vi-
 ginti quatuor annis, hoc est ad diem obitùs sui. Anno 1460 per
 Cartam Capituli generalis factus est hujus provinciae Convisitorator
 et sequenti anno habuit collationem in Capitulo generali, cujus
 Decreto anni 1472 factus est per Cartam principalis Provinciae
 Visitor: quae A^o 1474 vocata est Provincia Teutoniae, loco Picar-
 diae remotioris sicut antea vocabatur. Pergit Raissius: saepè cum
 passione colicà, quae permolesta est, vel calculi dolore premeretur, ne-
 cessariam semper patientiam quasi clypeum objectabat, ita ut hanc
 ejus tolerantiam magnoperè alij admirarentur. Inter celebrandum tam
 copiosas quotidie lachrymas spargebat, ut instar inundantis aquae
 fluere viderentur: cumque in generali Capitulo super ijs a Patribus
 argueretur, et ut obtutibus parceret oculorum moneretur: respondit
 cum S^{to} Francisco Assisiatensi : Non opotere ob caducum luminis
 visum qui nobis cum muscis communis est, gratiam abjicere sal-
 vatoris. Initio anni 1480 D Henricus de Bergis J.V. Doctor dic-
 tus Protonotarius factus Episcopus Cameracensis suae Diocaesis caepit
 visitare et reformare monasteria adjuvante Arnoldo nostro:
 in die S. Martini 11 novembris primo hoc sui Episcopatus anno nos
 invisit et comedit nobiscum in Refectorio, vocatus autem D Arnoldus
 visitorator ad electionem novi Prioris D. Henrici Duvelant in Domo

(243) Ch. M. 018

Antverpiae, inde in festo Ste Luciae 13 Xbris Domum infirmus redyt, sed zelum Dei habens tam in itinere quam hic, sollicitavit Episcopum pro manutenentiâ inceptae Reformationis Monialium praecipue illarum de Gillengien, cujus ipse fuerat primordialis et principalis promotor. Anno 1481 Tertiâ february obyt in hac nostrâ Domo supradictus piae memoriae Vir D Henricus de Loë Vicarius; hunc expirantem cum Prior suus honorabilis noster D. Arnoldus kaerman cerneret; graviter in corde ingemiscens exclamavit: quorsum mi Pater tu pergis, et cur me hic in cladibus derelinquis? Utinam tecum nunc moriar, qui vivere sine te non valeo! Addeamus hic caetera de Chronicon Capellae: Homo inquit, valde idoneus erat et industrius, tam in spiritualibus quam in temporalibus, Vir magnae famae et experientiae religionis ac reputationis tam in ordine nostro quam in saeculo. Sub cujus regimine Domo ista multum erecta est tam in aedificijs quam in Redditibus. Tandem nonâ die post mortem D. Henrici de Loë cum secutus est in aeternitatem, sanctam uti confidimus, obytque 12^a Feb: 1481 aetatis 68° cum bonâ fide spe et charitate et viva citate sensuum usque ad ultimum: sumptis Ecclesiasticis Sacramentis.

D. Joannes Gilliaerts de S^{to}. Audomaro monachus prof^s hujus Domûs, receptus a D^o. Henrico de Loe Priore qui supra A^o 1456 professus autem sub D^o. Arnoldo kaerman Priore, A^o 1457. magistrum novitiorum habuit D Rasonem Wiel Alostanum qui suprâ. Anno 1470 Tres monachi ex hac Domo fuerunt missi ad initiandam novam Domum nostri ordinis Delphis, quorum hic D Gilliaerts unus erat factus que est in illâ Vicarius. Anno autem 1477 ex vicario Domûs istius per Cartam Capituli generalis Prior factus est Domûs Ziericzeae in quo officio ad obitum usque perserveravit, qui in illâ Domo accidit 15 novembris 1483.

(1563 = 1375

h. 1732

D. Joannes de Blanc alias Ernouls Angiensis, monachus professus hujus Domûs. receptus a D^o Joanne de Montignies Priore qui suprâ A^o 1433. Ante ordinis ingressum notabilis Homo, Magister Artium et Trium Linguarum gnarus. hic plus quam 50 annis laudabiliter vixit in ordine et obyt 7 Januarij 1484.

(1400) h. 1719

D. Martinus de Pierrepont ex nobili familiâ de Fiennes monachus professus hujus Domûs, receptus anno 1447 a V.P. Dom^o Henrico de Loe, et ordinatus sacerdos Cameraci A^o 1449. missus fuit hospes ad Domum Vallis S. Petri anno 1454 unde ad hanc Domum

(2094) h. 1786

reversus, postea factus est Prior Domûs noviomi per aliquot annos, tunc iterum redijt huc, et post hoc, A° 1474 missus est ad Domum Ste Annae Monialium nostrarum propè Brugas, indeque iterum huc redijt invalidus et fermè inutilis A° 1481 et sic fuit hic usque ad obitum suum qui contigit 2' Junij in nocte St Joannis Baptistae A° 1485.

D. Joannes de Wiese alias de Blisiâ Teneramunda= nus, monachus prof hujus Domûs, Magister Artium et notabilis sacerdos saecularis, receptus an D° Joanne de Mon= tignies qui suprâ circà an. 1431. Anno 1434 successit in Procuraturâ hujus Domûs D° Gerardo Naghel. per Cartam Ca= pituli nostri gls anno 1439 ex Procuratore Domûs hujus fit Prior D. Vallis S^{ti}. Petri, quâ Domo restaurata ad suam in= stantiam absolutus ad hanc suae professionis Domum redijt anno 1444. unde necdum transacto biennio, ad instantiam Domi= nae de Ghistellâ istius Terrae Dominae, iterum eo Prior missus est. mortus deinde D° Landrij Priore Domûs nostrae propè Gos= nay, Visitatore Provinciae Picardiae, factus est Provinciae istius Visitor principalis et postea Prior Domûs Gosnay. deinde Prior constitutus celebris Domûs nostrae Siligniaci in partibus sabaudiae quae est Provinciae Burgundicae Domus, factus est istius Provinciae Visitor, in quâ qualitate bis praesedit in elec= tionibus Generalium. obyt in Domo Siligniaci plenus dicrum et omnibus oneribus solutus 14^a augusti 1488, habuitque in Carta Capli generalis anni 1489 plenum cum psalterijs mona= chatum. de eo Bibliothaeca Cartusiana habet; fuit vir divina= rum literarum cognitione ac vitae sanctimoniâ uti et Trithemius et Possevinus contestantur, admodum praestans; verum etiam exi= mijs aliquot literarum monumentis claruit, e quibus Trithemius haec commemoras. De notitia Dei Lib. I. de Reparatione lapsi lib. I. de Gaudio hominis lib. I de Fide Christiana Lib. I. de Conceptione B^{ae} Mariae Lib. I. de Naturâ et lapsu hominis Lib. I. de Amore Dei Lib. I. de Sacramento altaris Lib. I. de honore Dei Lib. I. alia quoque dicitur eleganter composuisse quae necdum ad publicam notitiam pervenerunt. Vir, ait, sutor, in divinis scripturis studiosus et valde eruditus, vitâ et conversatione devotus, ingenio clarus, sermone compositus. et Wallius Bruxellensis: vir inquit qui fax fuit sui saeculi, vir magni zeli magnique spiritus applicatus fraequenter rebus admodum serijs et magni ponderis.

(1827)

6h M 125

D. Arnoldus Beeltrisen Tollebecanus monachus prof^s hujus Domûs, receptus circà medium may 1456 a D^o Henrico de Loe Priore, professus anno sequenti sub D^o Arnolde kaerman Priore Hic contulit nobis 17 Jornalia Terrae propè Cromrycke. Hic scriptor est et Collector Primi Chronici Capellae vocati, in quo in ijs quae tempore quo in ordine vixit, describendis, fidelis creditur, verùm in anterioribus eum errasse invenimus ; nec mirandum, quia ut nos ad Procuraturae chartas accessum non habebat. In fine antiquioris hujus Chronici scriptum est manu alterius. Anno Dni 1489 obyt D. Arnoldus Beeltrisen in februario Collector hujus Chronici, in qua secundum aestimationem suam multa posuit, quia non potuit de tantis annis elapsis usque ad suum tempus de omnibus veritatem invenire. Multo tamen labore ex Cartis Capituli generalis tum etiamex Martyrologio (Calendario) diversa collegit et in hanc formam usque ad suum tempus compegit. de hinc omissis frivolis inserantur quae digna sunt. Anno 1483, ex Correctore et Cantore chori ut erat, misso D^o Jacobo de Bursaliâ vicario ad Domum monialium propè Brugas, factus est Vicarius hujus Domum. Pergit altera manus ad finem Chronici ejus: Vivus fuit iste Arnoldus in exemplum conversandi, quia omnibus diebus vitae suae fuit diligens et bonus Chorista et egregius Cellista, qui tria antiphonaria notulavit et duo gradualia. fuit etiam Vicarius et Corrector. in exemplum timendi Deum fuit iste Arnoldus, quia inventus fuit mortuus se dens ante lectum suum, praefuerat tamen infirmus, ideo taliter quisque vivat qualiter mori desiderat. pro consolatione tamen ejus tenetur illud: Justus si morte praeoccupatus fuerit; in refrigerio erit. obyt 18 february ut supra A^o 1489

(229) An 1415

D. Eligius de Haene Cognatus D. Arnoldi kaerman Prioris, monachus professus hujus Domûs. receptus a D. Henrico de Loe Priore A^o 1455, sacerdos ordinatus montibus ha= noniae A^o 1456. hic antequam reciperetur servierat nobis, forsan in aliquâ directione Temporalium; nam invenimus in manuali Prioris de eo scriptum: Eligius modo monachus noster desideravit quod tempore professionis suae tribueretur conventui de mercede suâ quam lucratus fuerat quando servivit nobis 40 solid, et sic feci. factus ergo est hujus Domus Procurator circa an 1462 et fuit ad obitum usque 22 february 1491. hic tempore directionis suae ut ait Chronicon multum suâ diligentia ampliavit bona nostra immobilia.

(621) An 1451

D. Joannes Jacobi de Aldenardo monachus professus hujus Domûs. De hoc sancto viro scribunt fusè et Raissius et Dorlandus, utar verbis ultimi Lib. 7. Cap. 34. scribit ibidem : Joannem Aldenardum Capellae Domûs monachus, dignis praeconijs quis attolat ² Hic dum ex utero matris proditurus esset, contigit matrem in partu intolerabili laborare dolore. Unde Patri suasum fuit, ut fructum qui esset nasciturus, divino offerret famulatui. quod dum ille fecisset, mulier statim puerum peperit eleganssem, eyt quasi sine dolore. Idcirco Parentes ab annis teneris hunc viris tradiderunt religiosis imbuendum, a quibus scientiam disceret et virtutes. Cujus tam simplex, innocens, pudica, morigera, sobria= que scribitur pueritia extitisse, ut quasi alter samuel parvulus videretur. Post acceptam in scripturis notitiam, voti fuère memores Parentes, et in grandem quandam divitemque Abbatiam quae in Flandriâ est, impetrato loco, Juvenem recundunt. Monachi statim huic opes monasterij enarrant, Abbatis gloriam, amplissima praedia pingues et multiplices portiones, laeta et exquisita convivia, nocturnas crapulas, vina falerna: verùm istius generis delitijs pius adolescens nequaquam aures admovebat. Sed considerans monachos libenter bibere, rarius psallere, crebros in Popinâ tardos in Ecclesiâ, mensas colere, animas deserere, quaerere quae sua sunt, non quae Jesu Christi; eam fugit et ductus divino spiritu, Domum Capellae B^a Mariae expetijt et accepit. Unde a D^o Laurentio Mussche= zelio cujus supra memini sacro est habitu insignitus (circa an. 1441) nec minùs spiritali virtutum veste interiùs adornatus. Omni nam= que tempore vitae suae vestimenta sua candida custodivit, puram ac simplicem innocentiam servans. Quem fratres cum vividum cernerent et magnae agilitatis gratiâ praeditum, sacristam instituunt (circa ann 1448) atque officium istud annis quinque et triginta (Chroni= con nostrum dicit tantum 33 an) ita moderatus est, ut sine cujus= quam quaerelâ (quod rarò evenit) tali se operi dignum demonstrarit. Nam cum esset vir bonus et optimae conversationis et vitae, humilis pariter et devotus, fieri non poterat, quin et coleretur ab omnibus et amaretur. Amator quippè fratrum cum esset praecipuus, facilè affec= tum omnium in se provocabat. De hoc scriptum reperi, quod volun= tariam paupertatem usque adeo amplexatus sit, ut vix corporis neces= saria dignaretur admittere, nec quicquam in Cellâ conspiceretur habere si quid illic fortè invenisses, ita vite et abjectum erat, ut Christi Jesu, in praesepe constituti esse arbitraris. hunc asserunt ab infantiâ virgi= neae semper puritatis floruisse, ita ut agnum sequeretur quocumquem diverteret, eo quod virgo esset integerrimus. Primam post acceptum habi=

✓ (2674) (1704) Ch. 1438 en 157

tum facturus Priori suo confessionem ignorabat tanquam nihil sibi conscius, quid deberet confiteri: sic semper a spiritu sancto custoditus, ut mortali nunquam putetur peccato contaminatus. Ante assumptum ordinem et post, sic timoratè se semper gessit, ut cum simplicitate columbae, serpentis astutiam possideret. bona haec immò et necessaria serpentis astutia est: quâ qui caruerit, pestiferos atri colubri morsus nequibit evadere. Hunc cum Dominus vellet a Sacristae officio removeri et a labore requiescentem sibimet vivere, gravissimam illi immisit infirmitatem: quâ penè usque ad agonem vigente, Prior Arnoldus licet invitus eum absolvit. Absolutus statim convalescit, ac tunc maximè sibi redditus, sedebat solitarius et tacebat et levabat se suprâ se (Chronicon nostrum dicit quod fuerit constitutus Vicarius quodque D. Arnoldus kaerman Prior, immediatè antequam moreretur ejus loco vicarium instituerit D. Jacobum de Burssaliâ) Decem annis quibus supervixit, durus sui corporis ac rigidus castigator exterioris hominis fatigationem, in tranquillae mentis pace traduxit. Incredibile est quam amplos magnorum meritorum thesauros ijs in annis con-gesserit, orando, psallendo contemplando, non secùs quam avarus quispiam aurum sitiens, opes innumeras et congerit et concupiscit. Sic vir iste sanctus nimium avidus multa bona colligere, nullam die ac nocte sibi passus est carnis requiem impertiri. Cumque super hoc ab amicis fratribus leniter corripere, respondebat dicens: Dum tempus habemus, bonum operemur, omne quod possumus; veniet enim et jam propè est tempus quando nemo quicquam poterit operari: operemur igitur quia non est apud inferos invenire cibum. ego jam de propinquo praestolor adventum Domini. Haec dicens atque assiduamente revolvens, oblitus quae retrò sunt, in anteriora se extendebat ad bravium supernae vocationis. hinc etiam fidebibus oculis in remunerationem aspiciens, patientissimè corporis duras (quas quotidie patiebatus) molestias tolerabat, ut ascenderet ad populum accinctum nostrum. Tam crebris carnis quatiebatur angustijs, ut meritò in sanctorum martyrum posset numero recenseri. Erat igitur hic Dei sanctus speculum virtutis et gratiae in sanctimonia, in tolerantia, in humilitate, in frugalitate, et in ardenti ad omnes charitate: cujus devotum, hilaritatem, et divini in eo spiritus fervorem, nemo satis potuit admirari, minùs verò aemulari. Sic latitabat lucerna ardens sub modio, paucis interea fratribus lucens, donec illum Dominus supernis luminaribus et lapidibus ignitis inseruit. Duos dies ante festum Praesentationis Virginis Matris, miti febre correptus, in ipsa solemnitate inter brachia intactae Virginis impollurum spiritum exhalavit.

Ordinem inviolabiliter tenuit annis quinquaginta, obytque anno 1491
21 novembris. Habuit verò hic Dei Servus duos Germanos in nostro ordi=
ne, unum Procuratorem Domûs Leodij, virum multà virtute conspicuum
et alterum qui in Domo Valencenarum in aegregium se gessit Praelatum.
de quo Patre multa tum commendatione tum imitatione digna etiam nar=
rantur: quoniam Vir Sanctus et pius Dei Cultor erat acceptissimus.
Nota ad Dorlandum qui in fine vitae hujus addit: ponò haec quae de illis
tribus Domûs Capellae Patribus scripsi, a venerabili illius Domûs Sacer=
dote exarata suscepti: qui testatus est, se nudam ac simplicem veritatem comme=
morasse, neque fictis usum phaleratisque sententijs, sed rem omnem uti
fuerat gesta enarrasse.

I amil

D. Gaspar van der Stock Lovaniensis, filius Egidij
Secretary oppidi Lovaniensis, Magister Artium promotus in
Paedagogio Porci: Monachus professus hujus Domûs. receptus
a D° Laurentio Musschezelio A° 1444 circa Conceptionis festum B^a
Virginis Mariae. hic tam aedificativè et laudabiliter se gessit, ut cum
Domus nostri Ordinis in Scheut propè Bruxellas inciperet inhabitur
ad eam cum duobus hujus Domûs nostrae professis missus fuerit ut pri=
mus Sacrista circa Vigilium Nativitatis B^a Mariae Virginis A° 1456
tum A° 1458 post eandem B. Virginis Nativitatem, ex Sacrista factus
est Procurator, anno autem 1461 post Cartam Capituli generalis, ex
Procurator Dom^{us} illius, factus est in illâ Vicarius, a quo officio
absolutus in Visitatione Domûs post festum S^{ti} Martini A° 1466
institutus iterum fuit Procurator: in quo officio cum in Scheut
per decem annos laudabiliter mansisset anno 1470 ut Procurator
missus est ad initiandam novam Domum nostri ordinis in Delft
per Cartam Capituli generalis, stetit autem ibi Procurator sicut
in praecedenti Domo ultimâ vice per decem similiter annos.
anno autem 1480 vacante ibidem Prioratu, electione Conventuali=
um factus est ibidem Prior. post duos annos laudabiliter valde
in illâ dignitate transactos, per generale Capitulum anno 1482
absoluto hujus Domûs Capellae Priore D° Jacobo de Bursaliâ et
datâ electione conventui, electus est hujus Domûs Prior: tantâ cum
laude et omnium aestimatione ut vocaretur vulgo Prior Venerabilis.
Anno 1485 cum hic Prior esset, accidit illi memorabile quid, quod hic
preterire non possumus, de quo Chronicon Capellae satis meminit, quod
Wallius Bruxellensis Vicarius in suo opere fusè narrat, et cujus
hic verba ponemus. Circà festum Annuntiationis (inquit) Hermanus
Anderlecht custos Capellae nostrae Dnae de gratiâ in Scheut, vir devotus
dixit quod visum sibi fuit et quomodo Beatissima Virgo dixit in

(725) Ch 17067

corde suo, quod pax cum flandrensibus non fieret nisi Cartusiani se interponerent et sic retulit Cancellario Brabantiae, qui in die Palmarum sequente vocavit ad se Priorem de Scheut D. Marcelium Voet, secundum ab inchoatione Domûs, et suasit ei ut se offerret ad servitium Principis Maximiliani, ad loquendum Flandrensibus cum Prioribus Antverpiensi et Diestensi et rogandum eos ut se vellent inclinare ad pacem ad quam Princeps se semper dicebat inclinatum. Sic acceptâ informatione a D^o Cancellario Brabantiae Carolo de Groote qui fratrem monachum habebat in illâ Domo, circa medium aprilis Prior in Scheut demandavit caeteris Prioribus ut simul convenirent. Prior D. Capellae D. Gaspar van der Stock et Prior Diestensis comparuerunt, Antverpiensis Prior Domo aberat. Sicque 20 aprilis praedicti duo Priores cum Prior et Procurator ex Scheut perrexerunt Gandavum simul in curru; et eodem sero quando (inquiunt) venissemus ad milliare juxtâ Gandavum invaserunt nos Ruteri flandrenses et praecipuè Villani de circâ et abduxerunt nos de viâ communi ad unam Domum ruralem et ibi caeperunt nobis pecunias nostras, litteras et informationem; propter quam totâ nocte diffamaverunt nos ad portas oppidi et de mane in oppido, dicentes nos esse Patriae proditores. Sic de mane circâ (horam octavam induxerunt nos in oppidum cum uno servitore legis) ipsis Ruteris circumcircâ nos gradientibus et multis millibus hominum expectantibus et quibusdam deridentibus nos verbis et factis usque ad Domum Civicam ante Legem, qui omnes nostras Literas habuerunt apud se, ex quibus in genere pauci notabantur qui pacem impediabant pro commodo proprio et lucro et dominatione suâ serevandâ; et sic Wilhelmus Rym et quidam aly dixerunt nos esse reos magni criminis. Sic miserunt nos in unam Cameram in Domo Civicâ, ubi fuimus strictè custoditi ad septem hebdomadas. postea admonitione et prece D Prioris Gandensis fuimus dimissi ad Cartusiam ejusdem. eodem die dimissionis nostrae de domo Civicâ facta est conjuratio et seditio populi contrâ illos de Lege de quibus aliqui fuerunt capti et duo tantùm scilicet Wilhelmus Rym et Daniel Onrene primus tunc scabinus decapitati fuerunt infrâ quindenam quâ mansimus in Cartusiâ nra apud dictum oppidum. aly plures capti, iterum fuerunt dimissi et nova Lex creata et Decani qui cum alijs voluerunt pacem quam per Litteram obtulit Capitaneus de Teneramundâ D. de Santray, et sic tandem post medium Junij fuimus plenè per novam Legem laxati ad redeundum ad Domos proprias: sed habuimus solvere expensas factas et caeperunt currum et duos bonos Equos et Mulam, et aurigam mercenarium nostrum posuerunt in Carcerem, pro cujus liberatione et expensis suis et nostris unâ cum valore Equorum et aliorum quae

amisimus, habuimus bene damnum 50 Lib. Gross. Flandriae seu 300 Rhenens: hic fuerunt nostri Patres in summo periculo attenta rabie Gandensium. Anno 1486 per Cartam Capituli nostri generalis Prior noster Gaspar van der Stock fit Convisitator Provinciae, hoc Chronicon Capellae sic narrat: hoc anno Prior noster perrexit ad Cartusiam ad Capitulum generale pro Priore Antverpiae qui erat infirmus, et sic Prior noster redyt a Capitulo gli Convisitator Provinciae, quam visitavit cum Priore Gandensi principali Visitatore hoc anno: et anno sequenti 1487 per Cartam indicitur Priori nostro Collatio in sequenti Capitulo. hoc anno 1487 Prior noster Convisitator cum Priore Gandensi Visitatore vocati Leodium flexerunt ibi Episcopum Principem Leodiensem Joannem de Hornes, ne tota Cartusia a fuxente populo paenitens demoliretur; eo quod Everardus a Marka Dux Arembergiorum ex illâ Domo Civitatem obsidens pro magnâ parte vastarat. Erant hoc anno in hâc Domo residenter incluso Priore 21 Monachi 4 Conversi et 2 Donati, erant inter monachos duo Hospites sed tres ex professis nostris praeterea aberant alibi residentes. anno 1492 officio Convisitandi liberatus est Prior noster: verò similiter ad suam maximam instantiam quia ex manualibus Procuratoris videmus cum interdum infirmari. Obyt autem meritis plenus 7ª Octobris 1495: habuitque in Carta Capituli gls sequente plenum cum Psalterijs Monachatum scribendum etc^a

D. Jacobus de Bursalia vel de Borssele Zelandus monachus professus hujus Domûs, receptus a D^o Arnolde kaerman Priore et professus anno sequenti 1475 in die Ste Joannis Baptist^e Antè Magister Artium qui et rexerat Scholas saltem et submonitor. Hic testamento ante professionem facto, reliquit huic Domui Pecunias et varias haereditates in Borssele quas sub annuo censu dedimus avuneulo ejus, more istius temporis. D. Arnoldus Priore ferè constitutus in agone, mortuo D^o Henrico de Loe Vicario hunc initio februarij 1481 Vicarium hujus D. instituit. Defuncto autem praedicto Arnolde Priore, 12^a februarij hoc A^o 1481 datâ electione Conventualibus ut decebat, electus ab eis Prior fuit, quod officium uno tantum anno cum 4 mensibus exercuit, nam per Cartam anni sequentis 1482 absolutus, factus est iterum hujus Domûs Vicarius: sed pro brevi tempore, nam antequam unum annum in hoc officio absolvisset, missus fuit ad Domum Monialum nostrarum propè Brugas, ubi mansit usque ad annum 1494: quo anno iterum ad hanc Domum suae professionis venit factus Tertio Vicarius, in quo officio obyt 15 augusti 1499.

D. Joannes Moenens de Kester monachus professus hujus Domûs, receptus anno 1457 a D^o Henrico de Loë Priore, anno ul-

(1278) Ch. 17103

✓ (1687) Ch. 17147

timo sui Prioratùs in hâc domo, et professus anno sequenti sub D^o Arnolde kaerman Priore, magistrum vitae spiritualis habuit in novitiatu Dⁿ Laurentium Musschezele. Factus est hujus D. Sacris= ta in februario 1481, in quo officio obyt 18 novembris 1499.

D. Hugo Wiven Delphensis monachus prof hujus Dom quem licet non inveniamus in Chronicis; invenimus in manualibus Priorum vel Procuratorum, sororem et neptem ejus huic Domui benefecisse ejus intuitu annis 1459 . 1460 . 1467 . et 1468. fieri potest quod missus ad aliam Domum vel Provinciam fuerit in quâ forsan et obyt et in hic domo vel Provinciâ quasi eâ cuasâ obli= tus fuerit.

(1189) Ch 11094

D. Godefridus Joannis de Tolene, monachus professus huj Domûs antè Magister Artium Parisijs, receptus a D^o Arnolde kaer= man Priore circà festum Omnium Sanctorum 1471; novem circiter annis professus se reprehensibilem reddidit. nam Carta Capituli nostri generalis anni 1481 habet articulo Domûs Capellae: Et Litteris Prae= dicatoris D. Godefridi monachi ejusdem Domûs, supervacancum judi= cavimus respondere, et imponimus ei silentium et ut conformet se bene instiuto Conventui suo. Simile quid habet Carta Capituli anni 1488 et dicit: Et monemus denuò D. Godefridum monachus ibidem, ne con= trà dictum sapientis, suae innitatur prudentiae; sed superiorum mo= nitionibus et ordinationibus humiliter acquiescat, et si suos procla= matione dignos novit, potiùs in privato quam in publico denunciât, ut Charitas et emendatio potiùs quam confusio quaeri videatur, et amodo non inquietet capitulum vel Patrem Reverendum super hujuscemodi re; alioqui ipso facto sit disciplinâ ordinis. Hae admonitiones desideratum affectum non habuerunt: nam anno sequenti 1489 Carta Capituli habet sequens: Et D. Godefridus monachus dicta Domûs, qui Dei timore postposito, suis ineptis scriptis tam temerè quam mendaciter praesumpsit non solum reprehendere sed etiam mordaciter sine omni reverentiâ lacerare capitulum generale; dicendo quod dictum Capitulum decipit suos novitios legendo eis statuta tamquam legem; et post professio= nem cum tenentur ligati, cogit eos ad ordinationes dictis statutis contrarias: quod uterque falsum est. Ut omnis deinceps iniquitas oppilet os suum et discat aliquando relicere qui nunquam didicit benè loqui, sit ipse in disciplinâ generali ad ordinis voluntatem, et si de caeterò simili aliquid attentaverit, ordo providebit quod caeteris caedet in exemplum. ijs non obstantibus scripsit iterum

(837) Ch 11077